

“Ja ens agradaria que els nostres bisbes diguessin una mica més sobre Catalunya”

Dll, 23/11/2015 per Catalunya Religió

(*Laura Mor –CR/Puiggraciós*) Des de Pius XI a Joan Pau II, passant pel beat Pere Tarrés, el Santuari de Puiggraciós ha viscut una pluja de citacions i proclames en defensa dels drets dels pobles i les nacions. La comunitat parroquial, convocada pel grup Enllaç, s'ha aplegat aquest diumenge per interpretar el procés sobiranista d'acord amb la doctrina social de l'Església.

“Ja ens agradaria que els nostres bisbes diguessin una mica més sobre Catalunya”. Així s'ha expressat la teòloga **Concepció Huerta**, que és membre de la Federació de Cristians de Catalunya i forma part del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església ([SeDASE](#)). D'acord amb algunes veus d'entre el públic, ha lamentat que l'episcopat català no sigui més contundent a l'hora de pronunciar-se sobre la realitat política catalana. Considera que no hi ha quòrum entre els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, i que per això es mantenen en un [discurs moderat](#), basat en el document *Arrels Cristianes de Catalunya*.

“De vegades segons quins mitjans redueixen el procés a una qüestió econòmica; avui tenim un fonament molt més profund”, ha apuntat **Jaume Galobart**, responsable d'Apostolat Seglar del bisbat de Terrassa. El grup Enllaç, coordinat per Galobart, dinamitza els actes del Santuari de Puiggraciós i ha convidat Concepció Huerta a sintetitzar els [missatges pontificis més rellevants](#) en l'àmbit de la defensa dels pobles. Segons ha explicat l'estudiosa, no hi ha cap encíclica ni exhortació apostòlica referida al fet nacional, sinó que “la Doctrina Social de l'Església s'ha anat confegint amb missatges de diferents papes”.

En el marc de la ponència 'La Doctrina Social de l'Església i el procés de Catalunya' Huerta ha afirmat que “el procés està trobant molts entrebancs, però és evident que no hi ha marxa enrere” i ha recordat l'objectiu últim dels sectors d'Església que defensen construir un nou Estat: “Per nosaltres, els cristians, la

independència no és un fi en si mateixa; la volem per construir una societat més justa”.

En l'argumentari no han mancat al·lusions a la [polèmica línia editorial](#) del Canal 13TV ni tampoc a les [recents paraules](#) del president de la Conferència, **Ricardo Blázquez**, defensant la unitat d'Espanya: “Poner en cuestión, de manera unilateral, esta situación constitucional introduce inseguridad, inquietud, incertidumbre, riesgo de caos, división de la sociedad”.

Huerta ha preguntat a l'audiència: “De quina unitat estem parlant quan una part sotmet culturalment i econòmicament una altra?”. Sobre aquesta qüestió, ha posat sobre la taula la necessitat de vetllar pels “particularismes” enfront de certes visions globalitzants. I ha explicat com la tensió entre allò particular i allò universal és enriquidora mentre no hi hagi una part que s'imposi a la resta.

Aquest mes de setembre diferents col·lectius cristians catalans van signar una [carta oberta](#) demanant als cristians d'Espanya “respecte i una actitud de comprensió” envers les aspiracions nacionals de Catalunya. La missiva es va fer pública, però Huerta ha recordat com encara no han rebut resposta.

I el papa, què hi diu?

En el torn de paraules el públic ha preguntat per la predisposició de **Bergoglio** en aquest camp. I la ponent ha contestat: “[Francesc ve d'una cultura](#) que no sé si facilita entendre la nostra realitat”. Amb tot, li consta que rep informació d'actors eclesials catalans i, per com s'ha pronunciat davant les comunitats indígenes d'Amèrica Llatina, Huerta considera que és evident que coneix la Doctrina Social de l'Església.

“Però el Vaticà no farà cap pas fins que no el donem nosaltres perquè Roma ha seguit sempre el criteri de dialogar amb els estats”, hi ha afegit, donant una nova clau de lectura.

Molta moral i poca doctrina social

La Doctrina social de l'Església s'ha presentat com un camp encara per explorar i que és el resultat de contrastar l'evangeli amb diverses situacions històriques: “En els estudis de teologia es fa moral social, però de doctrina social de l'Església se'n fa molt poca”.

Huerta, que és [deixeble](#) de mossèn **Antoni M. Oriol Tataret**, s'ha referit a molts dels textos que ell va publicar en l'obra [Nació i magisteri pontifici](#) (Proa, 2007).

Entre els principis bàsics que sostenen el fet nacional a la llum de la Doctrina Social de l'Església, la biblista Concepció Huerta s'ha referit també a la dimensió transcendental i ha recuperat missatges pontificis com ara: “L'home, com Déu el vol, necessita del territori i de les tradicions per desenvolpar-se”

Així, per Huertas, “combatre una cultura seria un crim perquè té una funció en el pla universal de salvació”. En aquest sentit, els estudiosos consideren que “estimar la pàtria és una concreció del quart manament”, en què es parla d'honar el pare i la mare.

També s'ha referit al papa **Pius XI** per explicar el com hi ha “un nacionalisme

virtuós”: “Hi ha lloc per un nacionalisme just, moderat i temperat”. I d'altra banda, Huerta ha relacionat els drets individuals i els drets col·lectius i ha apuntat que “ens manca una declaració universal dels drets dels pobles i les nacions” equivalent a la de 1948. Ja ho va lamentar **Joan Pau II** en el discurs de 1995 a l'ONU: “Per les qüestions urgents que planteja sobre la qüestió de la justícia”, va dir llavors el papa.

Huerta ha considerat com aquesta analogia entre els drets humans i els drets dels pobles va ser l'element clau d'aquella intervenció, en què es va proclamar que “ningú, ni un Estat, ni cap organització internacional, no pot determinar que una nació no és digne d'existir”.

L'acte s'ha tancat amb la lectura de la glossa 'El nostre patriotisme' de 1932 del beat **Pere Tarrés**, referida a un idealisme “pur i cristià sense odis, ni rancúnies, ni perjudicis”.